

15

സനാതന ധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ശിലകൾ

DR. N. GOPALAKRISHNAN, Ph.D., D.Litt.
Scientist & Hon. Director IISH

ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയൻ്റിഫിക് ഹെറിറ്റേജ്
തിരുവനന്തപുരം - 695 018

ഹെറിറ്റേജ് പബ്ലിക്കേഷൻ സീരീസ് - 28

സനാതന ധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ശിലകൾ

ഡോ: എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയൻ്റിഫിക് ഹെറിറ്റേജ്

തിരുവനന്തപുരം - 695 018

ഹെറിറ്റേജ് പബ്ലിക്കേഷൻ സീരീസ് - 28

സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശിലകൾ

Dr. N. Gopalakrishnan

M.Sc (Pharm), M.Sc (Chem), M.A. (Soc), Ph.D., D.Lit.
(Scientist & Director IISH)

Published by:

Indian Institute of Scientific Heritage (IISH)

Registered Charitable Trust 328/99/IV
Ushus, Estate Road, Pappanamcode
Trivandrum - 695 018 (Ph. 2490149)
www.iish.org

Rs. 15/-

Printed at:

Sree Printers
Ind. Estate, Pappanamcode, TVM - 19, Ph. 2490135

DHANYATHMAN

IISH is spreading the messages of our motherland through our publications in the PDF format to all our well-wishers. Your support for the mission is welcome.

Details of the bank account

Beneficiary : IISH Trivandrum

Ac No : 57020795171

IFSC : SBIN0070030

Bank : SBI industrial estate, papanamcode
Trivandrum-19

In the service of the motherland and dharma
IISH Publication Team

ചിരപുരാതനവും നിത്യനൂതനവുമായ സനാതനധർമ്മം ഇന്നും ഈ പവിത്ര ഭാരതഭൂമിയിൽ സചേതനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. പൈതൃകത്തിന്റെ സന്ദേശം കേൾക്കുന്ന എല്ലാ വ്യക്തികളിലും ജാതി-മത-കക്ഷി-രാഷ്ട്രീയ ഭേദമന്യേ ആവേശത്തിന്റെ അലയടികൾ ദൃശ്യമാകുന്നു. സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെന്തെന്ന് അറിയാൻ അവരിലാഗ്രഹം നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്നു.

സാധാരണക്കാരന് അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന 101 സനാതനധർമ്മതത്വങ്ങളാണ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. തുടർന്നുള്ള പഠനത്തിന് ഇത് അടിസ്ഥാനമാക്കാവുന്നതാണ്. ഭാരതം എന്ന രാഷ്ട്രം, ഭാരതീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഭാരതീയ ഈശ്വരസങ്കല്പം, ഭാരതീയ ആചാരങ്ങൾ, ശാസ്ത്രവും ശാസ്ത്രീയ വീക്ഷണവും ഭാരതത്തിൽ എന്നിവയറിഞ്ഞാൽ സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട് സംഗ്രഹരൂപത്തിൽ മനസ്സിലാകും. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളിലെ സന്ദേശബിന്ദുക്കളാണ് 101 പുഷ്പാഞ്ജലികളായി നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

I ഭാരതം-ഉദാത്തമായ ഒരു രാഷ്ട്ര സങ്കല്പം

1. ഭാഷയുടേയും, വേഷഭൂഷാദികളുടെയും ഭക്ഷണക്രമങ്ങളുടേയും ആചാര-വിചാര-വിശ്വാസങ്ങളുടെയും വൈവിധ്യംകൊണ്ട് സമ്പന്നമായ ദേശമാണ് ഭാരതം.
2. രാജനൈതികതയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റേതൊരു രാജ്യത്തെയും വിശകലനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, വിശകലനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു രാഷ്ട്രമായ നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയുടെ പ്രത്യേകതയെന്ന ജനതയുടെ സാംസ്കാരിക ഐക്യമാണ്. ഇവിടെ ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയം ഒരു വിഷയമേ ആയിരുന്നില്ല.
3. സംസ്കൃതം എന്ന മാതൃഭാഷയിൽ നിന്നുദയം ചെയ്തതാണ് എല്ലാ ഭാരതീയ ഭാഷകളും. ഓരോ ഭാഷയുടെ പുത്രികളായി ഭാരതീയ ഭാഷകൾ സംസ്കൃതമാതാവിനെ വണങ്ങുന്നു.
4. വൈദികകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഭാരതവർഷത്തെ ഒരു രാഷ്ട്രരൂപത്തിലും ഭാരതാംബയുടെ രൂപത്തിലും സങ്കല്പിക്കുവാനും ആരാധിക്കുവാനും സാധിച്ചവരാണ് ഭാരതീയർ.
5. ഉത്തരഭാരതത്തിലെ അയോദ്ധ്യയിൽ നിന്നും കൊട്ടാരക്കരയ്ക്കടുത്തുള്ള ജടായുമംഗലം - പടയമംഗലം - വരെ വന്ന് ശബരിമലയിൽ ശബരിയെ ദർശിച്ച്, രാമേശ്വരത്ത് ശിവലിംഗം പ്രതിഷ്ഠിച്ച്,

ലങ്കയിൽച്ചെന്ന് മടങ്ങിയ ശ്രീരാമൻ ത്രേതായുഗത്തിൽതന്നെ ഭാരതീയ ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായി.

6. ഹസ്തിനപുരത്തുനിന്നും പാലക്കാടുവരെവന്ന് നിളാനദിയിൽ കുളിച്ച് അതിനെ ഭാരതപ്പുഴയായി നാമകരണം ചെയ്ത്, ഈ രാഷ്ട്രം ഒന്നാണെന്ന് തെളിയിച്ചവരാണ് ദ്വാപരയുഗത്തിലെ പാണ്ഡവർ.
7. സ്വന്തം പുത്രിയെയും പുത്രനെയും ഇന്ത്യൻമഹാസമുദ്രത്തിലെ മൊറിഷ്യസ് എന്ന മൗര്യദേശത്തിലേക്കയച്ച് കലിയുഗത്തിലെ അശോകനും ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യനും മൗര്യദേശ സ്മരണ നില നിർത്തി, ഭാരതീയ സന്ദേശം അവിടങ്ങളിലെത്തിച്ച് സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പ് സാംസ്കാരിക ഐക്യസ്തംഭം അവർ സ്ഥാപിച്ചു.
8. ഭാരതത്തിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സമഗ്രസ്വഭാവം വിവരിക്കുന്ന അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിൽ, അതിന്റെ രചയിതാവായ ചാണക്യൻ, ഭാരതത്തെ സമഗ്രമായ ഒരൊറ്റദേശമായിത്തന്നെ വിവരിക്കുന്നു.
9. ഉത്തര ഭാരതത്തിൽ നിന്ന് തപസ്സിനായി കാട്ടാക്കടയ്ക്കടുത്ത് അഗസ്ത്യകുടും വരെ വന്ന് സഹ്യാദ്രിയുടെ തെക്കെത്തീരത്ത് (പർവ്വത നിരയ്ക്ക്) അഗസ്ത്യകുടമെന്ന ചൈതന്യനാമം നൽകിയ ഋഷിവര്യനാണ് അഗസ്ത്യമഹർഷി.
10. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ജനിച്ച ആരുടേൻ, പാടലീപുത്രത്തിലെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ നളന്ദസർവ്വകലാശാലയിലെ വൈസ് ചാൻസിലറായി 23-ാം വയസ്സിൽതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ട് ശിഷ്യന്മാരിൽ 11 പേർ ഉത്തരഭാരതീയരായിരുന്നു.
11. കർണാടകത്തിലെ ബെൽഗാംകാരനായ ഭാസ്കരാചാര്യർക്കും നളന്ദ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ വൈസ്ചാൻസിലറായി ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഏകത അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ ഒരു തടസ്സവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
12. ഗംഗ, യമുന, ഗോദാവരി, നർമ്മദ, സിന്ധു, കാവേരി, സരസ്വതി എന്നീ നദികളുടെ പേരുകൾ ഒരുമിച്ച് പ്രഭാത സ്മരണയിൽ ചൊല്ലുമ്പോൾ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ഈ നദികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങൾ, ചേർന്നതാണ് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രം എന്നുതന്നെയാണ്.
13. മഹേന്ദ്ര-മലയ-സഹ്യ-ഹിമാലയ-രേവാ-വിന്ധ്യാ-ആരാവലി പർവ്വതങ്ങൾ ഭാരതത്തിലെ പുണ്യഗിരിശൃംഗങ്ങളായി നമ്മെ പ്രാതസ്മ

രണാവരികളിലൂടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതും ഒറ്റരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ചൈതന്യം തന്നെയാണ്.

14. അശ്വത്ഥമാവ് - ബലി - വ്യാസൻ - ഹനുമാൻ - വിഭീഷണൻ - കൃപൻ - പരശുരാമൻ ഇവർ ഹരിയാന, കേരളം, ഉത്തർപ്രദേശം, ആന്ധ്രമാൻ ദ്വീപുകൾ, ലങ്ക, ഇറാൻ എന്നീ ഭാരതഖണ്ഡഭാഗങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരാണ്. അസുരകുലത്തിലെ ബലിയെയും വിഭീഷണനെയും നമ്മൾ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല.
15. അഹല്യ-ദ്രൗപതി-സീതാ-താര-മണ്ഡോദരി എന്നീ സ്ത്രീകളും പ്രഭാത സ്മരണയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ശ്രീരാമനുമായി യുദ്ധം ചെയ്ത രാവണന്റെ പത്നിയെ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല. അവരെ ആദരിച്ച് ഇന്നും അതിരാവിലെ നാം സ്മരിക്കുന്നു.
16. അയോദ്ധ്യ-മഥുര-മായാ-കാശി-കാഞ്ചി-അവന്തിക-പുരി-ദ്വാരക എന്നീ പട്ടണങ്ങളെ ഉത്തരപ്രദേശത്തുനിന്നും, മധ്യപ്രദേശത്തുനിന്നും, ബീഹാറിൽനിന്നും, തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്നും, റീസ്സയിൽ നിന്നും, ഗുജറാത്തിൽ നിന്നും..... സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചെടുത്തപ്പോൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യം തന്നെയായിരുന്നു പൂർവ്വികരുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നത്.
17. ഗാന്ധിഹാറ്റം, കാൽമീരവും, കാറ്റ്മണ്ഡുവും, കാംബോജദേശശവു, സിംഹപുരവും, ബാലിദീപും, ആന്ധ്രമാനും, ലങ്കയും, മൊറീഷ്യസും അതിരുകളായിരുന്ന ഭാരതം; ഒരു രാഷ്ട്രത്തേയും വാൾമുനകൊണ്ടു കീഴ്പ്പെടുത്താതെ അറിവിന്റെയും സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും തലോടലിലൂടെ മാത്രം നാം ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഇതാനദീപങ്ങൾ കൊളുത്തി.
18. ഹിമാലയത്തിൽ നിന്നാരംഭിച്ച് ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രം വരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന ദേവനിർമ്മിതമായ ഈ ദേശത്തെ ഹിന്ദുസ്ഥാനം എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തത് മുവായിരത്തിലധികം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പായിരുന്നു. ഹിന്ദുസ്ഥാനമെന്നും, ഭാരതവർഷമെന്നും, ഈ രാഷ്ട്രത്തെ പൂർവ്വികർ വ്യക്തമായി പൂരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും വർണിച്ചിട്ടുണ്ട്.
19. എല്ലാ ആത്മീയ ഔതീക കർമ്മങ്ങളിലും മഹാസങ്കല്പമെന്ന അത്യുജ്വല മന്ത്രത്തിലൂടെ - ജംബുദ്വീപെന്ന ഏഷ്യാ ഭൂഖണ്ഡത്തേയും, ഭാരതവർഷം..... ഭാരതഖണ്ഡം..... മേരോ. ദക്ഷിണ പാർശ്വം..

എന്നു തുടങ്ങിയവരികളിലൂടെ ശ്രീരാമക്ഷേത്രം (തമിഴ്നാട്) ഭാസ്കര ക്ഷേത്രം (കർണാടക) പരശുരാമക്ഷേത്രം (കേരളം) ജഗന്നാഥക്ഷേത്രം (ഒറീസ്സ) വംഗക്ഷേത്ര (ബംഗാൾ) ആന്ധ്രാക്ഷേത്രം - ശ്രീനിവാസക്ഷേത്രം (ആന്ധ്ര) എന്നിവയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഈ സംസ്ഥാനങ്ങളിരുന്നാണ് കർമ്മം ചെയ്യുന്നതെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു അവരെല്ലാം.

20. സപ്തസിന്ധു മുതൽ ഹിന്ദുമഹാസമുദ്രം വരെയുള്ള വിസ്തൃത ദേശത്തെ മാതൃഭൂമിയും പുണ്യഭൂമിയും ആയി ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി-മുസ്ലീം-പാഴ്സി എന്നിവരുൾപ്പെടെയുള്ളവരെ ഹിന്ദുക്കളെന്നു നിർവ്വചിച്ചവരാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാമഹന്മാർ. അവരുടെ രക്തമാണിവിടത്തെ എല്ലാ ഭാരതീയരിലുമുള്ളത്.
21. ദക്ഷിണഭാരതീയനോട് പിതൃകർമ്മത്തിനും, തീർത്ഥാടത്തിനും ഉത്തരഭാരതത്തിലെ കാശി-ഗയ-പ്രയാഗ-എന്നിവിടങ്ങളിലേയ്ക്ക് യാത്ര ചെയ്യണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചതുപോലെ ഉത്തരഭാരതീയനോട് കന്യാകുമാരിയിലേയ്ക്കും രാമേശ്വരത്തേയ്ക്കും തീർത്ഥയാത്ര ചെയ്ത് ഈ രാഷ്ട്രം ഒന്നാണെന്ന് അനുഭവച്ചറിയുവാൻ അവർ ഉപദേശിച്ചു.

II സനാതന ധർമ്മസന്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ

22. സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സന്ദേശങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് വേദങ്ങൾ. പ്രപഞ്ചചൈതന്യത്തെ ബാഹ്യവും ആന്തരീകവുമായ ദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് ദർശിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഋഷിമാരെ മന്ത്രദൃഷ്ടാക്കളെന്നു പറയുന്നു. കഥകളോ ചരിത്രങ്ങളോ ഇല്ലാതെ, പ്രപഞ്ച ചൈതന്യാംശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശാശ്വതസത്യങ്ങളായ വസ്തുതകൾ മാത്രമുള്ളതാണ് വേദങ്ങൾ. അതിനാൽ വേദം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ അറിവ് എന്നാണ്. അത് ഗുരുവിൽ നിന്ന് ശിഷ്യരിലേക്ക് വായ്മൊഴിയായി പകരുന്നതിനാൽ ശ്രുതി എന്നറിയപ്പെടുന്നു. പ്രപഞ്ച ചൈതന്യം തന്നെ വിഷയമായതിനാൽ അത് അപൗരൂഷേയമെന്നറിയപ്പെടുന്നു. മുക്കുവവംശത്തിലെ വേദവ്യാസൻ ക്രോഡീകരിക്കുകയും, വശാമിത്രനെപ്പോലെ ക്ഷത്രിയവംശജർ രചിച്ചിട്ടുള്ളതുമായതിനാൽ ബ്രാഹ്മണ്യത്തിലേക്കുയരുന്ന ഏതു ജാതിക്കാരനും മതാനുയായിക്കും വേദം ശുദ്ധിയോടെ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാം. വേദങ്ങളുടെ കാലഘട്ടം, അത്യാധുനിക പുരാവസ്തു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര ഗണനയനുസരിച്ച് ഏതാണ്ട് 4000 ബി.സി.ക്കപ്പുറമാണ്.

23. ജഗദഗമാണ് ആദിമഗ്രന്ഥം. ഭൗതികവും, ആത്മീയവും, ദേവതാസങ്കല്പവുമെന്ന രീതിയിൽ മൂന്നുതരം അർത്ഥം വേദമന്ത്രങ്ങൾക്കുണ്ട്. ജഗദഗത്തിന് ഇരുപത്തിയഞ്ച് ശാഖകളുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ശാഖകൾ : ശാകലം, ബാഷ്കളം, ആശ്വലായനം, ശാഖായനം, മാന്ധൂകേയം എന്നിവയാണ്. ഇന്ന് ലഭ്യമായതും പ്രചാരത്തിലുള്ളതുമായ ശാഖകൾ, ശാകലവും ബാഷ്കളവും, ശാഖായനവുമാണ്.
24. ജഗദഗത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രചാരമുള്ള ശാകലശാഖയിൽ 397265 അക്ഷരങ്ങളുണ്ട്. ഈ അക്ഷരങ്ങൾ 193816 പദങ്ങളിലും, 10552 മന്ത്രങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മന്ത്രങ്ങൾ 2024 വർഗങ്ങളായും, അവയെ 64 അദ്ധ്യായങ്ങളായും തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. എട്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളെ ചേർത്ത് എട്ട് അഷ്ടകങ്ങളായും വേദ മന്ത്രങ്ങളെ വിവരിക്കാറുണ്ട്.
25. വ്യത്യസ്ത ശ്രുതിയോടെയാണ് വേദം പഠിക്കുക. പഠനക്രമവും വളരെ കഠിനമായ നിഷ്ഠയോടെയുള്ളതാണ്. വേദശ്രുതികൾക്ക് പ്രത്യേകം പേരുകളുണ്ട്. ഉദാത്തം, അനുദാത്തം, സ്വരീതം, രേഫം, ഹ്രസ്വം, അനുനാസികം, കമ്പം, ദീർഘകമ്പം, പ്നൂതം എന്നിവയാണ് ദേവസ്വരങ്ങൾ. ഗുരുവിൽ നിന്നല്ലാതെ വേദം അഭ്യസിച്ചാൽ ഈ ശ്രുതികളുടെ വ്യത്യാസങ്ങൾ അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. തെറ്റി ചൊല്ലിയാൻ അർത്ഥം മാറുകതന്നെ ചെയ്യും.
26. യജുർവേദം കൂടുതലായും യാഗകർമ്മത്തിനായുള്ള മന്ത്രങ്ങളായതിനാൽ, ഈ വേദത്തെ കർമ്മകാണ്ഡം എന്നു വിവരിക്കാറുണ്ട്. ഗദ്യപദ്യമന്ത്രങ്ങൾ അടങ്ങിയ വിവിധ യജുർവേദശാഖകളെ കൃഷ്ണയജുർവേദത്തിൽപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പദ്യമന്ത്രങ്ങൾ മാത്രമുള്ള യജുർവേദശാഖകളെ ശുക്ലയജുർവേദത്തിലും. ആകെ യജുർവേദത്തിന് നൂറ് (ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ 108) ശാഖകളുണ്ട്. ഈ ശാഖകളെല്ലാം ഓരോ മഹർഷിമാരുടെ പേരിലറിയപ്പെടുന്നു.
27. യജുർവേദത്തിലെ പ്രധാനശാഖകൾ ആലംഭി, കലിംഗ, കമല, ജചാഭ, അരുണി, താണ്ഡൂ, ശ്യാമായന, കറ, കലാപി എന്നിവയാണ്. ഈ ശാഖകൾ വീണ്ടും ഉപശാഖകളായി വളർന്നിട്ടുണ്ട്. കറ ശാഖയുടെ ഉപശാഖാ നാമങ്ങളോടൊപ്പം 'കറ' എന്ന പേരുകൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ടാകും. ചരകറ, ആഹാരകറ, ഭ്രാജിഷ്ഠലകറ, കപിഷ്ഠലകറ, ചാരായണിയകറ, പ്രാച്യകറ, ശ്വേതകറ, ശ്രേതാശ്വതരകറ,

ഔപമന്യവകം, പാതാണ്ഡീനേയകം, മൈത്രായണീയകം.... എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു. വ്യത്യസ്ത യജുർവേദ പുസ്തകങ്ങൾ. ഒരൊറ്റ പുസ്തകമാണ് യജുർവേദമെന്ന് നാം തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് (യജുർവേദത്തിന്റെ വിവിധ ശാഖകളുടെ വ്യത്യാസമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസങ്ങൾ കൂടുതലും കുറവുമായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം.

28. ഇന്ന് സാർവത്രിക പ്രചാരത്തിലുള്ള ശുക്ലയജുർവേദീയ ഗ്രന്ഥമാണ് വാജസനേയിമാധ്യമിന യജുർവേദസംഹിത. യജ്ഞവൽക്യ മഹർഷിയാണത്രെ ഇതിന്റെ രചയിതാവ്. ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി എഴുപത്തിയഞ്ച് (1975) മന്ത്രങ്ങൾ 40 അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നാൽപ്പതാം അദ്ധ്യായമാണ് ഈശാവാസ്യ ഉപനിഷദ്. ഈ വേദത്തിൽ പദ്യരൂപത്തിലുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്.
29. വളരെ പ്രചാരമുള്ള കൃഷ്ണയജുർവേദീയ ഗ്രന്ഥമായ തൈത്തിരീയ സംഹിതയിൽ ഗദ്യരൂപത്തിലും പദ്യരൂപത്തിലുമുള്ള മന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. ഏഴുകാണ്ഡങ്ങളായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങൾ അശ്വമേധം, പുത്രകാമേഷ്ടി, വാജപേയം തുടങ്ങിയ വിവിധ യാഗാവശ്യത്തിനുള്ളവയാണ്.
30. ഋഗ്വേദമന്ത്രങ്ങളെ വ്യക്തമായ രീതിയിൽ ഗാനങ്ങളായി ആലപിച്ചാണ് സാമഗാന മന്ത്രങ്ങളുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ആയിരം ശാഖകളാണ് സാമവേദത്തിനുള്ളത്. പതിമൂന്ന് ശാഖകൾ മാത്രമാണ് ഇന്ന് ലഭ്യമായിട്ടുള്ളത്. ബാക്കിയുള്ളവ എന്നനേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു.
31. പ്രധാനപ്പെട്ട സാമവേദശാഖകൾ രണായണീയം, ശാട്യമുഗ്രം, വ്യാസ, ഭാഗുതി, ഔലുണ്ടി, ഗൗൽഗുവി, ഭാനുമാൻ, ഔപമന്യവ, കരാടി, മശക, ഗാർഗ്യ, കൗഹുമ, ശാലിഹോത്ര, ജൈമിനീയം എന്നിവയാണ്.
32. സാമവേദത്തിലുള്ളത് 1549 മന്ത്രങ്ങളാണ്. ഇതിൽ 105 മന്ത്രങ്ങളൊഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം, ഋഗ്വേദമന്ത്രങ്ങളെ ഗാനരൂപത്തിൽ ആലപിക്കുന്നതാണ്. സാമവേദത്തിന്റെ തനതായ മന്ത്രങ്ങൾ 105 എണ്ണം മാത്രം.
33. ഊഹഗാനം, ഊഹ്യഗാനം, ഗ്രാമഗേയഗാനം, ആരണ്യഗേയഗാനം, എന്നിങ്ങനെ പേരുള്ള വിവിധ സാമഗാനാലാപനരീതികളുണ്ട്. യാഗ

ങ്ങളിൽ സാമഗ്രാനം ചൊല്ലി ദേവന്മാരെ സന്തുഷ്ടരാക്കുന്ന വേദ പണ്ഡിതൻ യജ്ഞശാലയിലെ ഉദ്ഗാതാവ് എന്നറിയപ്പെടുന്നു. വ്യത്യസ്ത ഗാനാലാപന രീതിയിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയ പണ്ഡി തർ വളരെ വളരെ കുറഞ്ഞുവരുന്നു.

34. അമ്പത് ശാഖകളുള്ള അഥർവവേദമാണ് സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവേദങ്ങളിൽ നാലാമത്തെതും കൂടുതൽ സാമൂഹിക കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതുമായ ഗ്രന്ഥം. ഇതിൽ ഇരുപതു കാണ്ടു ങ്ങളിലായി 5987 മന്ത്രങ്ങളുള്ളതിൽ 1200 എണ്ണം ഋഗവേദ മന്ത്രങ്ങളാണ്.

35. കൃഷി, ഗോരക്ഷ, ശത്രുനാശനം, വിജയം, രാജപട്ടാഭിഷേകം, രോഗ നിവാരണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനവധി സാമാന്യ വിഷയങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം മറ്റു വേദങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം അഥർവ ത്തിന് ലഭിക്കാതെ പോയത്. ഇതിൽ ആത്മീയ ഈശ്വരവിഷയങ്ങ ളേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ഭൗതിക ജീവിതവിഷയങ്ങൾക്കാണ്.

36. ഭാരതത്തിൽ അഥർവവേദപണ്ഡിതർ ഇന്ന് വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേയുള്ളൂ. മലയാളികളായവർ ഇല്ലാതെന്ന. ഭാരതത്തിലെ അന്യ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള അഥർവവേദപണ്ഡിതർ പ്രധാനപ്പെട്ട 9 അഥർവവേദശാഖകളിൽപ്പെട്ടവരാണ്. അവരുടെ എണ്ണം പതിന ബ്ബിൽ കൂടുതൽ വരില്ല. ഈ ശാഖകൾ പിപ്പലാദ, തൗദ, മൗദ, ശൗനകീയ, ജാജല, ജലഭ, ബ്രഹ്മവദ, ദേവദർശ, പാരണവൈദ്യ എന്നിവയാണ്.

37. യജ്ഞയാഗവിഷയങ്ങളാൽ സമ്പുഷ്ടമായ കർമ്മമാർഗം അനുശാ സിക്കുന്നത് അതിപുരാതന സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളായ ബ്രഹ്മണ ങ്ങളിലൂടെയാണ്. സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ ആത്മീയ കർമ്മാനുശാ സകരുടെ ആധാരഗ്രന്ഥങ്ങളാണിവ. വേദപണ്ഡിതർ, അവർ ഏതു വേദശാഖയുടെ അനുചരന്മാരാണോ (ഋഗവേദികൾ, യജുർവേദി കൾ, സാമവേദികൾ എന്നിങ്ങനെ ശാഖാഭേദമനുസരിച്ച് പണ്ഡി തരെ തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു) അവർ അതത് വേദങ്ങളുമായി ബന്ധ പ്പെട്ട ബ്രഹ്മണങ്ങളുസരിച്ചാണ് കർമ്മങ്ങളനുശാസിക്കേണ്ടത്, അഥവാ യാഗങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത്.

38. മഹീദാസ ഐതരേയൻ എന്ന അതിശ്രേഷ്ഠനും, പണ്ഡാലവംശ ത്തിൽ ജനിച്ച ബ്രഹ്മണുത്തിലേക്കുയർന്നവനുമായ പണ്ഡിതൻ എഴുതിയ ഐതരേയ ബ്രഹ്മണവും, സാംഖ്യായനമഹർഷിയും, കൗഷീതകി മഹർഷിയും എഴുതിയ സാംഖ്യായന ബ്രഹ്മണവും

കൗഷീതകി ബ്രാഹ്മണവും ജുഗോദികളായ പണ്ഡിതർ, യാഗങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ അനുശാസിക്കേണ്ട പന്മാവുകൾ വിവരിക്കുന്നു. തൈത്തിരീയ ബ്രാഹ്മണവും, യജുർവേദകൃമഹർഷി എഴുതിയ ശതപഥ ബ്രാഹ്മണവും, മറ്റൊരു കൃതിയായ മൈത്രായണീയ ബ്രാഹ്മണവും യജുർവേദികളുടെ കർമ്മമാർഗ്ഗനിയമങ്ങളും ചടങ്ങുകളും വിവരിക്കുന്നു. സാമവേദീയ പണ്ഡിതർ അനുശാസിക്കുന്ന യാഗങ്ങൾ പ്രധാനമായ 10 ആധാരഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ട്. താണ്ഡ്യബ്രാഹ്മണം, ജൈമിനീയ ബ്രാഹ്മണം, ആർഷേയബ്രാഹ്മണം, ഷഡ്വിംശദ് ബ്രാഹ്മണം, ചാന്ദോഗ്യബ്രാഹ്മണം എന്നിവയാണ് അതിപ്രധാനം. അഥർവവേദീയരുടെ അതിബൃഹത്തായ ബ്രാഹ്മണഗ്രന്ഥം, ഗോപഥബ്രാഹ്മണമാണ്. പുരാതന ഭാരതത്തിലെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രങ്ങളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നവയാണ് മേൽവിവരിച്ച ബ്രാഹ്മണഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഗ്രാമങ്ങളിലും, പട്ടണങ്ങളിലും രാജാവിന്റെയോ രാജപ്രതിനിധികളുടെയോ സാന്നിധ്യത്തിൽ അഥവാ പ്രഗത്ഭരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടത്തേണ്ട നൂറിൽപ്പരം യാഗങ്ങളുടെ ചടങ്ങുകളും ബ്രാഹ്മണഗ്രന്ഥങ്ങളിലുംപ്പെടുന്നു.

39. വാനപ്രസ്ഥന്റെ ജീവിതം വനത്തിലും, ഏകാകിയായും അയതിനാൽ അവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കർമ്മങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും ആരണ്യത്തിൽ വച്ച് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടവയാണ്. ജുഗോദീയമായ ഐതരേയ ആരണ്യകത്തിലും കൗഷീതകി ആരണ്യകത്തിലും വിവരിക്കുന്നത് വാനപ്രസ്ഥന്റെ യാഗകർമ്മങ്ങളാണ് മൈത്രായണീയ ആരണ്യകവും, തൈത്തിരീയ ആരണ്യകവും യജുർവേദികളായ പണ്ഡിതർ കാന്യത്തിലനുഷ്ഠിക്കേണ്ട യാഗങ്ങളാണ് വിവരിക്കുന്നത്. സാമവേദികൾക്കും അഥർവവേദാനുശാസകർക്കും ആരണ്യകഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ല.

40. വേദങ്ങൾ-ബ്രാഹ്മണങ്ങൾ -ആരണ്യകങ്ങൾ എന്നിവ കഴിഞ്ഞ് നാലാമതായി ഇവയിലേതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ ഭാഗമായോ അല്ലാതെയോ വരുന്നതാണ് ഉപനിഷത്തുകൾ അവസാനമായി വരുന്നവയായതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥസമാഹാരങ്ങളെ വേദാന്തങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. പൃഥ്വി അപ് (ജലം)-തേജ-വായു-ആകാശം എന്നീ പഞ്ചഭൂതങ്ങളും, പ്രാണ-അപാന-വ്യാന-ഉദാന-വായു-ആകാശം എന്നീ പഞ്ചപ്രാണനും, കണ്ഠ്-മൂക്ക്-നാക്ക്-ചെവി-തൃക്ക് എന്നീ പഞ്ചജന്മാനേന്ദ്രിയങ്ങളും മനസ്സ് ജീവൻ ആത്മ-പരമാത്മ-പ്രപഞ്ച-ചൈതന്യം എന്നിവയെല്ലാമാണ് നൂറ്റിയെട്ട് ഉപനിഷത്തുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയിലെ വിവരണവിഷയങ്ങൾ.

41. ഋഗ്വേദത്തിന്റേതായ ഉപനിഷത്തുകൾ 10, ശുക്ലയജുർവേദീയ ഉപനിഷത്തുകൾ 19, കൃഷ്ണയജുർവേദീയ ഉപനിഷത്തുകൾ 32, സാമവേദീയ ഉപനിഷത്തുകൾ 16, അഥർവവേദീയ ഉപനിഷത്തുകൾ 32, ഇപ്രകാരം ആകെ ഉപനിഷത്തുകളുടെ എണ്ണം (109)

ഋഗ്വേദീയ ഉപനിഷദ് : ഐതരേയം, കൗഷീതകി, നാദബിന്ദു, ആത്മബോധം, നിർവാണ, മുൽഗല, അക്ഷമാലിക, ത്രിപുര, സൗഭാഗ്യലക്ഷ്മി, ബഹുവൃച ഉപനിഷദ്.

ശുക്ലയജുർവേദീയ ഉപനിഷദ് : ഈശ്വാവാസ്യ, ബൃഹദാരണ്യക, ഹംസ, പരമഹംസ, സുബാല, മന്ത്രിക, ബ്രഹ്മണ, നിരാലംബ, മണ്ഡല ബ്രഹ്മണ, അദയ, പിംഗള, ഭിഷുക, തുരിയാതീത അവധൂത, അദ്ധ്യാത്മ, താരാശര, യജ്ഞവൽക്യ, ശാട്യായന, മുക്തിക ഉപനിഷദ്.

കൃഷ്ണയജുർവേദീയ ഉപനിഷദ് : കഠ, തൈത്തിരീയ, ബ്രഹ്മ, കൈവല്യ, ശ്വേതാശ്വേതര, ഗർഭ, നാരായണ, മഹാനാരായണ, അമൃതബിന്ദു, അമൃതനാദ, കാലാഗ്നിരൂദ്ര, കൃഷ്ണിക, സർവസാര, ശുകരഹസ്യ, തേജബിന്ദു, ധ്യാനബിന്ദു, ബ്രഹ്മവിദ്യ, യോഗതത്വ, ദക്ഷിണാമൂർത്തി, സ്കന്ദ, ശാരിരിക, യോഗശിഖ, ഏകാക്ഷര, അക്ഷി, അവധൂത, കഠരൂദ്ര, രൂദ്രഹൃദയ, യോഗകുണ്ഡലിനി, പഞ്ചബ്രഹ്മ, പ്രാണാഗ്നി ഹോത്ര, വരാഹ, കലിസന്തരണ, സരസ്വതീരഹസ്യ ഉപനിഷദ്.

സാമവേദീയ ഉപനിഷദ് : കേന, ഛാന്ദോഗ്യ, അരുണി, മൈത്രാനീ, മൈത്രേയീ, വജ്രസൂചിക, യോഗചൂഡാമണി, വാസുദേവ, മഹാ (മഹോപനിഷദ്) സംന്യാസ, അവ്യക്ത, കുണ്ഡിക, സാവിത്രി, രൂദ്രാക്ഷ ജാബാല, ദർശന, ജാബാല ഉപനിഷദ്.

അഥർവവേദീയ ഉപനിഷദ് : പ്രശ്ന, മുണ്ഡുക, മാണ്ഡൂക്യ, അഥർവശിര, അഥർവശിഖ, ബൃഹദ് ജാബാല, നരസിംഹപൂർവതാപിനി, നരസിംഹ ഉത്തരതാപിനി, നാരദപരിപ്രാജക, സീത, ശരഭ, മഹാനാരായണ, രാമരഹസ്യ, രാമതാപിനി, സാൻഡില്യ, പരമഹംസ പരിപ്രാജക, അന്നപൂർണ്ണ, സൂര്യ, ആത്മ, പാശുപത, ബ്രഹ്മ, പരബ്രഹ്മ, തൃപുരതാപിനി, ദേവി, ഭാവന, ഭസ്മജാബാല, ഗണപതി, മഹാവാക്യ, ഗോപാലതാപിനി, ശ്രീകൃഷ്ണ, ഹയഗ്രീവ, ദത്താത്രേയ, ഗരുഡ ഉപനിഷദ്.

42. ഓരോ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഉപനിഷത്തുകൾക്കും ശാന്തിമന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. ഓം വാങ്മേവനസി....., ഋഗ്വേദീയ ഉപനിഷത്തുകളുടേയും;

ഓം പൂർണ്ണമദപൂർണ്ണമിദം....., ശുക്ലയജുർവേദീയ ഉപനിഷത്തു ക്കളുടേയും, ഓം സഹാനവവതു..... കൃഷ്ണയജുർവേദ ഉപനിഷത്തു ക്കളുടേയും, ഓം ഭദ്രം കർണ്ണേഭിശ്രുണുയാമദേവാ.... എന്നത് അഥർവ വേദീയ ഉപനിഷത്തു ക്കളുടേയും ശാന്തിമന്ത്രങ്ങളുടെ ആദ്യവരികളാണ്. ശാന്തിമന്ത്രം നോക്കിയാൽ ഓരോ ഉപനിഷത്തും ഏതുവേദത്തിന്റേതാണെന്നറിയുവാൻ സാധിക്കും.

43. വേദാംഗങ്ങൾ ആറെണ്ണമാണ്. വൈദിക സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അക്ഷരങ്ങൾ, പദങ്ങൾ, വരികൾ, ശ്രുതി, ചന്ദസ്സ് തുടങ്ങിയ ശബ്ദ-ഭാഷാ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു. ശിക്ഷ-നിരൂക്തം-വ്യാകരണം-ചന്ദ:ശാസ്ത്രം എന്നീ നാലു വേദാംഗങ്ങളിലെ വിഷയങ്ങൾ, പൂർണ്ണമായും വേദ ഭാഷാ നിയമങ്ങളാണ്.
44. ശിക്ഷാഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നിയമങ്ങൾ എന്നാൽ വേദവരികൾ ശിക്ഷാർത്ഥിയെ പഠിപ്പിക്കാൻ നൽകുന്ന രീതിയാണ്. പതിനെട്ടു ശിക്ഷാഗ്രന്ഥങ്ങളാണുള്ളത്. ഇന്ന് ലഭ്യമായ രണ്ടെണ്ണം ശൗനക ശിക്ഷയും യജ്ഞവൽക്യശിക്ഷയുമാണ്. വേദഭാഷയ്ക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ പഠനനിയമങ്ങളും വ്യവഹാരിക സംസ്കൃത ഭാഷയ്ക്കും ബാധകമായതിനാൽ, ശിക്ഷാ ഗ്രന്ഥ വിഷയങ്ങൾ മറ്റു ഭാരതീയ ഭാഷാപോഷണത്തിനും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശിക്ഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് രണ്ടായിരത്തിലധികം വർഷങ്ങളുടെ പഴക്കമുണ്ട്.
45. വേദഭാഷയിലെ “ഗ്രാമർ” നിയമങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കുന്നതാണ് രണ്ടാം വേദാംഗമായ വ്യാകരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ശാകടായന-പാണിനി വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നിയമങ്ങൾ ഇന്നും അതീവ പ്രാധാന്യത്തോടെ എല്ലാ ഭാരതീയ ഭാഷകളുടെ പഠനത്തിനും ജർമ്മൻ പോലെയുള്ള ഭാഷകളുടെ നവീകരണത്തിനും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പാണിനിയുടെ അഷ്ടാധ്യായി എന്ന വ്യാകരണഗ്രന്ഥം 300 ബി.സി. യിലാണ് രചിക്കപ്പെട്ടത്.
46. സംസ്കൃത ഭാഷയിലെ വൈദിക-വ്യാവഹാരിക പദങ്ങളുടെ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി വിവരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് നിരൂക്തം. ഇത് ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ നിഘണ്ടുവാണ്. ഇതിൽ ദേവതാനാമങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം. മറ്റു സംസ്കൃത പദങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം, വിന്യാസം, നിർവചനം, പ്രയോഗം എന്നിവ ലളിതമായി നൽകിയിരിക്കുന്നു. യാസ്കാചാര്യന്റെ നിരൂക്തഗ്രന്ഥമാണ് സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠം, 300 ബി.സി. ക്കപ്പുറമാണ് ഇതിന്റെ രചനാകാലഘട്ടം.

47. വേദമന്ത്രങ്ങൾക്ക് പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ടെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നതിന് കാരണം, ശിക്ഷാ, വ്യാകരണ, നിരൂകത ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പദങ്ങളുടെയും വ്യാകരണത്തിന്റെയും വിശകലനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങളാണ്. അതിനാൽ വേദമന്ത്രവരികളിലെ പദവിശകലനം ചെയ്ത് പഠിക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവർ ഈ വേദാംഗഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന ഉജ്ജ്വലങ്ങളും വിവിധങ്ങളായ അർത്ഥസാര-സന്ദേശങ്ങൾ അറിയാൻ വേദങ്ങൾക്ക് ഉന്നതസ്ഥാനം ലഭിച്ചതും സമഗ്രമായ അറിവിന്റെ ഉറവിടമായി വേദങ്ങളെ ഗണിക്കുന്നതും.
48. വേദമന്ത്രങ്ങളിലെ വരികളിലെ അക്ഷരസംഖ്യകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഛന്ദസ്സ് തീർത്തിരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ പദ്യരചനയുടെ അടിസ്ഥാനഗ്രന്ഥം ഛന്ദഃ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥമാണ്. പിംഗളാചാര്യനാണ് അതിന്റെ രചയിതാവ് (250 ബി.സി.) ഗായത്രി-ഉഷ്ണിക്-ബൃഹതി-പംക്തി-തുഷ്ടുദ്-ജഗതി ഛന്ദസ്സുകളും, അവയുടെ വിവിധ വ്യത്യാസങ്ങളും, സ്വരങ്ങളുമാണ് ഛന്ദശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ. ആധുനിക കവിതാസാഹിത്യത്തിന്റെ ചൈതന്യവും ഈ വൈദിക ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്.
49. കൽപശാസ്ത്രം വേദാംഗങ്ങളിൽ അഞ്ചാമത്തേതും അതിപ്രധാനപ്പെട്ടതുമാണ്. വൈദികയാഗകർമ്മങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനതത്വനിയമങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന സൂൽബസൂത്രങ്ങളും ശൗതസൂത്രങ്ങളും, ഭാരതത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ യാഗക്രിയകളുടേയും, വിവരങ്ങളുമടങ്ങുന്ന താണീഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ബ്രഹ്മണഗ്രന്ഥങ്ങളേക്കാൾ സംശുദ്ധ സംസ്കൃത ഭാഷയാണീ ഗ്രന്ഥസമാഹാരങ്ങളുടെ രചന.
50. ഓരോ ഗൃഹസ്ഥനും (അച്ഛൻ-അമ്മ-മക്കൾ) അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ എല്ലാ ആചാരങ്ങളുടെയും സമ്പൂർണ്ണ വിവരണം നൽകിയിരിക്കുന്നത് ഗൃഹ്യസൂത്രഭാഗത്തിലാണ്. ഇന്നു നാം അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അനുഷ്ഠിക്കുന്ന എല്ലാ ആചാരങ്ങളും കൽപസൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഗൃഹ്യസൂത്രം എന്ന ഭാഗത്തിൽ വരുന്നതാണ്. സ്വതന്ത്രസ്വഭാവമുള്ള ഗൃഹ്യസൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും ഏതാണ്ട് ഇരുപതിൽപ്പരം വരുന്നുണ്ട്. ഗൃഹസ്ഥൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ ആചാരങ്ങളെ ജ്ഞിതവ്യന്മാർ പ്രത്യേകമായും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നർത്ഥം.
51. ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനായാധാരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ. വ്യക്തിയുടെയും, സമൂഹത്തിന്റെയും രാഷ്ട്ര

ത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന സ്മൃതിഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഈ ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഈ രാഷ്ട്രം എങ്ങിനെയുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അതെപ്രകാരമുള്ള ധാർമ്മിക പന്ഥാവില്പുടയാണ് ചരിച്ചിരുന്നത് എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൽപശാസ്ത്രത്തിന്റെ അതിപ്രധാന ഭാഗമാണ്. വൈദിക ചിന്താധാരയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ജനങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ളതിന് തെളിവുതന്നെ ഈ ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നിയമങ്ങളാണ്. സനാതനധർമ്മചൈതന്യാടിസ്ഥാനം ഇവയിലെ വിവരണങ്ങളാണ്. പിതൃമേധസ്യുത്രങ്ങൾ എന്നൊരുഭാഗം കൽപശാസ്ത്രത്തിലുണ്ട്. കുടുംബാംഗങ്ങൾ മരിക്കുമ്പോഴും അതിനുശേഷവും നടത്തേണ്ടതായ എല്ലാ ആചാരങ്ങളും അന്ത്യകർമ്മങ്ങളും കൽപശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഈ ഭാഗത്തിൽ സവിസ്തരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിൽ മാതൃ-പിതൃ കർമ്മങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമസ്ത അന്ത്യാചാരങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനം ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്.

52. കേരളത്തിൽ ഇന്ന് നിലനിന്നുവരുന്ന ക്ഷേത്രനിർമ്മാണശൈലിയാകട്ടെ കൽപശാസ്ത്രത്തിലെ സുൽബ-ശൗതസ്യുത്ര ഭാഗങ്ങളിലെ യജ്ഞശാലാനിർമ്മാണ രീതികളുടെ വികസിത രൂപവുമാണ്. അതിപ്രാചീനവും ബൃഹത്തുമായ കൽപശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം ബൗധായന കൽപശാസ്ത്രമാണ്. ഏതാണ്ട് 1000 ബി.സി. യിൽ രചിച്ചിരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണിത്. പിന്നീട് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൽപസ്യുത്രങ്ങളാണ് കാത്യായനം, ആപസ്തംബം, മാനവം തുടങ്ങിയവ. ഇവയിലെല്ലാം ഗൃഹ്യസ്യുത്രം, ധർമ്മസ്യുത്രം, ശൗതസ്യുത്രം, പിതൃമേധസ്യുത്രം, സുൽബസ്യുത്രം എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്.
53. ആറാമത്തെ വേദംഗമാണ് ജ്യോതിഷം. ഇതിൽ ഗണിതം-ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം (astronomy)-ജാതകം-നിമിത്തം-പ്രശ്നം എന്നീ ഭാഗങ്ങളാണുള്ളത്. ആയിരക്കണക്കിന് ഭാരതീയ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര-ഗണിത ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ വേദാംഗത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അത്യധുനീക ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളാണിവരണ്ടും. ഇതോടൊപ്പം പ്രവചന ഭാഗങ്ങളായ ജാതകം, പ്രശ്നം, മുഹൂർത്തം എന്നിവയും ചേർന്നു.
54. ആധുനിക ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെ ഭാരതത്തിൽ വേദത്തിന്റെ ഉപസ്ഥാനം നൽകി ആദരിച്ചു. അർത്ഥശാസ്ത്രം എന്ന Economics, ഋഗ്വേദത്തിന്റെ ഉപവേദമാണ്. കൗടില്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രം പോലെ ഭാരതത്തിൽ ഭരണയന്ത്രം സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി എങ്ങിനെ ധർമ്മ

നീതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരിഞ്ഞിരുന്നു എന്നറിയുന്നതിന് കൗടില്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രം മാത്രം വായിച്ചാലും മതിയാകും.

55. രണ്ടാം ഉപവേദം യജുർവേദത്തിന്റേതാണ്. ധനുർവേദം, യുദ്ധനീതിസാരത്തെയും സൈന്യവിന്യാസത്തെയും ആയുധങ്ങളേയും അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും പ്രാചീനമായ ധനുർവേദഗ്രന്ഥം ദ്രോണാചാര്യവिरചിതമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മഹാഭാരതയുദ്ധത്തിൽ ധനുർവേദത്തിലെ സമഗ്രവിഷയങ്ങളും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
56. ഗാന്ധർവവേദമെന്ന സാമവേദത്തിന്റെ ഉപവേദത്തിൽ, സംഗീതം-സംഗീത ഉപകരണം-നൃത്തം എന്നീ കലകളെ വേദത്തോട് ചേർത്ത് നാം വളർത്തി വികസിപ്പിച്ചു. സപ്തസ്വരങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന സാമഗാനവരികൾ വളരെ ആസ്വാദ്യകരമാണ്.
57. അഥർവവേദത്തിന്റെ ഉപവേദസ്ഥാനമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആയുർവേദമാണ്. ചരക-സുശ്രുത സംഹിതകളും, അഷ്ടാംഗഹൃദയം, അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹം എന്നിവയും, ആയുർവേദമെന്ന ഉപവേദത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.
58. ഗൃഹം, ക്ഷേത്രം, കൊട്ടാരം, ഗോപുരം എന്നിവയുടെ നിർമ്മാണം തച്ചുശാസ്ത്രമെന്ന സ്ഥാപത്യ ഉപവേദത്തിലൂടെ നാം നടത്തുന്നു. ജ്യോതിഷത്തിന്റെ ഉപവേദസ്ഥാനമാണ് ഇതിനുള്ളത്. വാസ്തുവിദ്യ എന്നറിയപ്പെടുന്നതും സ്ഥാപത്യവേദം തന്നെ. (തച്ചുശാസ്ത്രം അഥർവവേദത്തിന്റെ ഉപവേദമാണെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്).
59. പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ചും, ദ്രവ്യത്തെക്കുറിച്ചും, പഞ്ചഭൂത-പഞ്ചപ്രാണ-പഞ്ചജ്ഞാനേന്ദ്രീയ-പഞ്ചകർമ്മേന്ദ്രീയങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള വ്യത്യസ്ത വിവരണങ്ങളും വീക്ഷണങ്ങളും അടങ്ങുന്ന ഷഡ്ദർശനങ്ങളാണ്. പതഞ്ജലിയുടെ യോഗം, ഗൗതമന്റെ ന്യായം, കണാദന്റെ വൈശേഷികം, കപിലന്റെ സാംഖ്യം, വ്യാസന്റെ മീമാംസ. ജൈമിനിയുടെ ഉത്തരമീമാംസ.
60. ധർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൽപശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ്. എന്നാൽ അതേവിഷയങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കൽപശാസ്ത്ര ഭാഗമല്ലാത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സ്മൃതികൾ എന്നു പറയുന്നു. വലുതും ചെറുതുമായ അനവധി സ്മൃതിഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിലെല്ലാം നമ്മുടെ സാമൂഹ്യജീവിത നിയമ-ധർമ്മങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു.
61. പ്രധാന സ്മൃതി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഉശന-യജ്ഞവൽക്യ-വിഷ്ണു-മനു-

അംഗീരസ-യമ-അത്രി-സംവർത്ത-കാത്യായന-ദക്ഷ-ശാതാത-
 ലിഖിത-ബൃഹസ്പതി-വ്യാസ-പരാശര-ശംഖ-ഗൗതമ-ആപസ്തം
 ബ-വസിഷ്ഠ-ബൃഹദ്പരാശര-ഘൃഗുവ്യാസ-വൃദ്ധഗൗതമ-ഘൃഗുഅ
 ത്രി-ഹാരിത-വൃദ്ധ ആത്രേയ-സ്മൃതികളാണ്. (ഇവയെല്ലാം ഋഷി
 വര്യന്മാരുടെ പേരുകളാണ്. ധർമ്മാചാരങ്ങൾക്ക് ഋഷീശ്വരന്മാർ
 നൽകുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളാണീസ്മൃതികൾ)

62. സത്യം, ധർമ്മം, നീതി, ന്യായം, അഹിംസ, എന്നീ സാമൂഹിക മൂല്യ
 ങ്ങൾ, രാജവംശചരിത്രം, ഭാരതമഹിമ, സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം,
 വംശപരമ്പര ഇവയെല്ലാം കഥാപുസ്തകങ്ങളിൽ ഭാരതീയ മനസ്സുകളിൽ
 നിറഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ സഹായിച്ചത് നമ്മുടെ പുരാണ കഥക
 ളാണ്. ഹരികഥകളായും, കഥാപ്രസംഗങ്ങളായും, നാടകങ്ങളായും,
 നൃത്തങ്ങളായും, ഉപമകളായും, പാഠപുസ്തകഭാഗങ്ങളായും നാം
 പുരാണകഥകളിലൂടെ സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ സന്ദേശം തലമുറ
 കളിൽ നിന്ന് തലമുറകളിലേക്ക് പകർത്തിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടേയി
 രുന്നു. ഇന്നും അതു തുടരുന്നു. സനാതന ധർമ്മസന്ദേശങ്ങൾ
 ഭാരതീയരുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ കാരണം ഈ
 പുരാണകഥകളാണ്.

63. പതിനെട്ടു മഹാപുരാണങ്ങളും പതിനെട്ടു ഉപപുരാണങ്ങളുമുണ്ട്.
 മഹാപുരാണങ്ങൾ ഇവയാണ്. വിഷ്ണു, നാരദീയം, ഭേദിഷ്യം, ഗരു
 ഡം, അഗ്നി, മഹാഭാഗവതം, ശിവം, മാർക്കണ്ഡേയം, ലിംഗം, ബ്രഹ്മ
 വൈവർത്തം, മത്സ്യം, കൂർമ്മം, വരാഹം, വാമനം, സ്കന്ദം, ബ്രഹ്മാ
 ണ്ഡം, പത്മം, വായു, (ഓരോ പേരിനോടുമൊപ്പം പുരാണം എന്നു
 ചേർക്കുക)

64. പതിനെട്ട് ഉപപുരാണങ്ങൾ, സാംബം, ദേവിഭാഗവതം, കാലികം,
 നാരദം, ഹരിവംശം, വിഷ്ണു, ധർമ്മോത്തരം, കൽകി, മുൽഗലം,
 ആദി, അത്മം, ബ്രഹ്മം, വിഷ്ണുധർമ്മം, നരസിംഹം, ക്രിയായോ
 ഗം, ബൃഹദ് നാരദീയം എന്നിവയാണ്.

65. ഇതിഹാസങ്ങൾ ആദികാവ്യങ്ങളായ വാത്മീകി രാമായണവും
 വ്യാസഭാരതവുമാണ്. ഏഴുകാണ്ഡങ്ങളിലായി 550 ഓളം അദ്ധ്യായ
 ങ്ങളിലാണ് വാത്മീകി രാമായണം രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭാരതീയ ആചാര
 വിചാര വിശ്വാസധർമ്മിക നിയമങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തേ
 ണ്ടതെങ്ങിനെയാണെന്ന് ഈശ്വരാവതാരമായ ശ്രീരാമന്റെ ചരിത്ര
 ത്തിലൂടെ പൂർവ്വിക ഋഷിവര്യന്മാർ നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുകയായി
 രുന്നു. വാത്മീകി രാമായണത്തിലൂടെ ചെയ്തത്. ഒരു വിധത്തിൽ

applied ധർമ്മശാസ്ത്രപന്ഥാവ് കാണിച്ചുതരുകയായിരുന്നു ശ്രീരാമന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ചെയ്തത്.

66. ലോകസാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും ബൃഹത്തായ കൃതി എന്നറിയപ്പെടുന്ന മഹാഭാരതം 18 പർവ്വങ്ങളിലായി ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സമഗ്രമായ ആത്മീയ-ഭൗതിക ശാസ്ത്രീയ വിവരണം നൽകുന്നതാണ് പാണ്ഡവ-കൗരവവംശജരുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിലൂടെ വേദവ്യാസൻ സ്വയം അതിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടുതന്നെ എഴുതിയ ഈ ഗ്രന്ഥം. കഥകളും ഉപകഥകളും വിവരണങ്ങളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതിനാലാണ് മഹാഭാരതം ഇത്രയും വലിയ ഗ്രന്ഥമായിത്തീർന്നത്. ഓരോ സന്ദേശവും നൽകിയതിനുശേഷം ആ സന്ദേശം മനസ്സിലുറപ്പിച്ചു നിർത്തുവാൻ അതിനുതകുന്ന കഥകൾ പറയുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള കഥകളുടെ പരമ്പരകൾതന്നെ ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ട്. ധർമ്മിക സന്ദേശങ്ങൾ മനസ്സിലുറപ്പിക്കുവാൻ ഇന്നും നാം മഹാഭാരതത്തിലെ പല ഉപകഥകളും പറഞ്ഞുകൊടുക്കാറുണ്ട്. അനവധി കീർത്തനങ്ങളും, നാമങ്ങളും, മന്ത്രങ്ങളും, ഇതിഹാസങ്ങളുടേയും പുരാണങ്ങളുടേയും ഭാഗമാണ്.
67. ഭാരതീയ വൈദിക ധർമ്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങളാണിത്രയും വിവരിച്ചു നൽകിയത്. സനാതന ധർമ്മപിന്താധാരകൾ മറ്റനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെയും ജനഹൃദയങ്ങളിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. സുഭാഷിതങ്ങളടങ്ങുന്ന നീതിസാര-ഉപദേശസാരഗ്രന്ഥങ്ങൾ, തന്ത്ര വിഷയങ്ങളടങ്ങുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ആഗമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം സനാതന ധർമ്മത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലങ്ങളായ ജ്യോതിസ്ഫുരണത്തിന് കാരണങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. നാരായണീയം, ജ്ഞാനപ്പാന, ജോഗോവിനം പോലെ ജനലക്ഷങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികളനവധിയാണ്. ഋഷി-മുനി-രാജാക്കന്മാരുടെ സ്വതന്ത്രമായ ചരിത്രകഥകളും, പഞ്ചതന്ത്രം, വേതാളകഥകൾ പോലെ മനുഷ്യ മനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കുന്ന കഥകളും സനാതന ധർമ്മ പൈതൃകത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അവയ്ക്കൊന്നും ആത്മീയ പശ്ചാത്തലമില്ല. എങ്കിലും ജീവിതാനുഭവചൈതന്യമുണ്ട്.

III. ഭാരതീയരുടെ ഈശ്വരദർശന ശാസ്ത്രം

68. സനാതനധർമ്മത്തെ മറ്റൊരു മതവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ആത്മീയതയുടേയും ഈശ്വരവിശകലനത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ. മറ്റൊല്ലാ വൈദേശിക മതങ്ങൾക്കും ഒരൊറ്റ ദൈവം, ഒരൊറ്റ ഗ്രന്ഥം ഒരൊറ്റ പന്ഥാവ്, ഇവ നിർബ്ബന്ധ

മാണ്. ഭാരതീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാകും. അതുപോലെ ഈശ്വര സങ്കല്പവും ഭാരതീയ പ്രത്യേകതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്.

69. വ്യക്തികളുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിന്റെ കഴിവും, അനുഭൂതിയുടെ നിലവാരവും, അറിവിന്റെ അഗാധതയും ജ്ഞാനവിജ്ഞാനശാഖകളുടെ പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനവും അനുസരിച്ചാണല്ലോ നാം ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളോട് വിവരിക്കുന്നത്. ഒരേ വിഷയം ലോവർ പ്രൈമറി, ഹൈസ്കൂൾ, ഗ്രാജ്ജേഷൻ, ഡോക്ടറേറ്റ് എന്നീ നിലവാരത്തിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളോട് വ്യത്യസ്തരീതിയിൽ വിവരിക്കുന്ന അതേ മാർഗ്ഗമാണ് ഭാരതീയർ സനാതന ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനശിലകളിലൊന്നായ ഭാരതീയ ഈശ്വരസങ്കല്പത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നതിനും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.
70. സമഗ്രജ്ഞാനവും, അനുഭവസമ്പത്തും, അതിഗഹനമായ ഉൾക്കാഴ്ചയുമുള്ള വ്യക്തികൾക്ക് അനുഭവയോഗ്യമാകുംവിധം ചിന്താമണ്ഡലത്തിലേക്ക് വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ ഈശ്വര ചൈതന്യവിവരണമാണ് ബ്രഹ്മ സങ്കല്പത്തിലൂടെ ജ്ഞിതവ്യന്മാർ മുമ്പോട്ടുവെച്ചിരിക്കുന്നത്.
71. അത്യാധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ ബ്രഹ്മചൈതന്യം, ഊർജ്ജവും പ്രജ്ഞാനം എന്ന Consciousness ഉം Selfawareness ഉം ചേർന്നതാകുന്നു. സസ്യങ്ങളിലും ജന്തുക്കളിലുമുള്ള ഓരോ സൂക്ഷ്മകോശത്തിലും, സ്വയം പ്രവർത്തിച്ച് ഊർജ്ജം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ബയോകെമിക്കൽ രാസക്രിയാ പന്ഥാവിനാധാരമായ ചൈതന്യം ബ്രഹ്മചൈതന്യമാണ്. ഓരോ ആറ്റത്തിലും അതിവേഗത്തിൽ കറങ്ങുന്ന ഇലക്ട്രോണുകളിൽ വർത്തിക്കുന്ന ചൈതന്യം തന്നെയാണിത്. അവയ്ക്ക് കറങ്ങുവാനാവശ്യമായ ഊർജ്ജവും ദിശാബോധവും നൽകുന്നത് കൊണ്ടതിനെ ബ്രഹ്മചൈതന്യമെന്നു പറയുന്നു. അതുപോലെ മഹത്തായ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഭ്രമണ-പ്രദക്ഷിണ ദിശകളും അതിനാവശ്യമായ ഊർജ്ജവും ബ്രഹ്മചൈതന്യത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് ഭാരതീയർ പറഞ്ഞത് അത്യാധുനികശാസ്ത്രം അടിവരയിട്ട് അംഗീകരിക്കുന്നു.
72. അനുനിമിഷം ഉജ്ജ്വലപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായികൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഗുണാവസ്ഥ (സഗുണബ്രഹ്മം) നിലനിൽക്കുമ്പോൾതന്നെ അവയെല്ലാം അനങ്ങാതെ, ചലിക്കാതെ ശാന്തമായി വർത്തിക്കു

ന്നതുപോലെ സസ്യങ്ങളിലും, ഉറങ്ങുന്ന ജീവിയിലും, ശാന്തമായ പ്രപഞ്ചത്തിലും നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ ശാന്തമായ അവസ്ഥയാണ് ബ്രഹ്മത്തിന്റെ നിർഗുണാവസ്ഥ. സഗുണത്വം, നിർഗുണത്വം എന്നിങ്ങനെയുള്ളത് പരമോന്നതമായ രണ്ട് വസ്തുക്കളല്ല മറിച്ച് അവസ്ഥയാണ് എന്നാൽക്കണം. അത്യാധുനിക ശാസ്ത്രം പഠിച്ച വ്യക്തിക്കും, അതിഗഹനമായ ആത്മീയാനുഭൂതി ലഭിച്ച വ്യക്തിക്കും ഈ രണ്ട് അവസ്ഥകളുമുള്ള ബ്രഹ്മചൈതന്യം അറിയുവാൻ എളുപ്പമാണ്. അപ്രകാരമുള്ളവരെയാണ് ബ്രഹ്മജ്ഞാനികൾ എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത് ഉപനിഷദ് വിവരണങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന അതിഗഹനമായ ഈശ്വരസങ്കല്പമാണ്. ഊർജ്ജതന്ത്രത്തിന്റെ പിൻബലമുള്ള ഈശ്വരചൈതന്യം.

73. സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും സാധാരണക്കാരന്, ബ്രഹ്മചൈതന്യജ്ഞാനം എളുപ്പമല്ലാത്തതിനാൽ കൂടുതൽ എളുപ്പമായ ഒരു ഈശ്വരരൂപം ചിന്താമണ്ഡലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കുന്നതാണ് പ്രപഞ്ചപുരുഷ വിശ്വരൂപം. ഭഗവദ് ഗീതയിലും വേദങ്ങളിലും ഈ പ്രപഞ്ചപുരുഷസങ്കല്പം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. നിരന്തരം സ്വചൈതന്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിശ്വരൂപത്തെ ദിവ്യമായ ജ്ഞാന (അറിവിന്റെ) ദൃഷ്ടികൊണ്ടു മാത്രം ദർശനയോഗ്യമാകുന്നതാണ്, സനാതനധർമ്മത്തിലെ ഈശ്വരവിവരണത്തിന്റെ മറ്റൊരടിസ്ഥാനം.

74. അതിലും എളുപ്പത്തിൽ സാധാരണക്കാർക്ക് ചിന്തിക്കാവുന്ന പ്രപഞ്ചപുരുഷരൂപമാണ് മനുഷ്യാകൃതിയിലൂടെ അന്നതതയുടെ നീല നിറം കൊടുത്ത്, അനന്തം എന്ന, ഗാലക്സിയെപ്പോലെ ചുരുണ്ടിരിക്കുന്ന സർപ്പത്തിന്റെ പുറത്ത് 'സിന്ധോളിക്ക്' ആയി പാലാഴി എന്ന മിൽകിവേ ഗാലക്സിയിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മഹാവിഷ്ണുരൂപം. ആ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്ന് ഊർജ്ജവും ദ്രവ്യവുമെടുത്ത് സൃഷ്ടി നടത്തുന്ന ബ്രഹ്മദേവരൂപത്തെയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെതന്നെ ശക്തികൊണ്ട് പുനർസൃഷ്ടിക്കായി (കാലാവധി തീരുമ്പോൾ) സംഹരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ ശങ്കരരൂപത്തിലും അവതരിപ്പിച്ചത്. പ്രപഞ്ചചൈതന്യത്തെ സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കി ഉപാസിക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രം പൂർവ്വികജ്ഞിമാർ ചെയ്തതാണിത്. ഫോട്ടോയിൽ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ രൂപം കാണുന്നതുപോലെ ഫോട്ടോ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ശരീരമല്ല. അവരുടെ ഒരു ചെറിയരൂപം മാത്രമാണ്. കടലാസിലുണ്ടാക്കിയ നിറക്കുട്ടുകളാണവയെങ്കിലും നാം ആരാധിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിബിംബമാണിത് അതാണ് ബിംബം.

75. മനുഷ്യനിലെതന്നെ ചൈതന്യാംശത്തെ എടുത്ത് ആധുനിക ശാസ്ത്രം വിവരിക്കുന്ന മന്ത്ര-ശംഖ-വാദ്യ-ശബ്ദം-ഊർജ്ജം; അഗ്നിയുടെ താപവും, പ്രകാശം, പുഷ്പ-പത്രങ്ങളുടെ രാസ ഊർജ്ജം എന്നിവ നൽകി ക്ഷേത്രത്തിലൊരു ബിംബം പ്രതിരൂപമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ച് അതിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു നിൽക്കുന്നവർക്ക് യഥേഷ്ടം, ഈ ഊർജ്ജാംശത്തെ പകർന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ശാരീരികവും മാനസികവുമായി “ചൈതന്യവത്കരണം” നടത്തുന്ന കേന്ദ്രമായിട്ടാണ് സനാതനധർമ്മത്തിന് ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ പഞ്ചജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളേയും പഞ്ചകർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളേയും ഊർജ്ജസ്വലമാക്കുന്നതാണ് ക്ഷേത്രം.
76. പ്രപഞ്ചപുരുഷന്റെ ഭാഗമായ സൗരയൂഥത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഭൂമിയുടെ ഭാഗമായ പർവ്വതത്തിന്റെ ഭാഗമായ ശിലയെടുത്ത് മിനുക്കിയും മിനുക്കാതെയും, രൂപം നൽകിയും നൽകാതെയും നാം ആരാധിക്കുമ്പോൾ അത് അന്ധവിശ്വാസമല്ല, ഊർജ്ജപ്രസരണ സ്രോതസ്സാണെന്ന് ആധുനിക പഠനംകൂടി തെളിയിച്ചപ്പോൾ സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ ആത്മീയതയ്ക്ക് ഊർജ്ജശാസ്ത്രത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണപിൻബലം വന്നുചേരുന്നു.
77. വൃക്ഷങ്ങളും, മൃഗങ്ങളും, മലദേവതകളും, ഭൂമിയും സൂര്യനും സർവ്വചരാചരങ്ങളും പ്രപഞ്ചദ്രവ്യത്തിന്റേയും പ്രപഞ്ചചൈതന്യത്തിന്റേയും ഭാഗമായതിനാൽ അവയെല്ലാം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഈശ്വരാംശമായിത്തീർന്നു. പ്രപഞ്ചം ഈശ്വരരൂപത്തിൽ കാണുമ്പോൾ പ്രപഞ്ചഭാഗങ്ങളും ഈശ്വരാംശം നിറഞ്ഞതാണല്ലോ.
78. പുരാണകഥകളിലൂടെ വിവിധ പ്രപഞ്ചചൈതന്യാംശങ്ങൾക്കും, സാമൂഹിക നന്മകളായ ശക്തി, വിദ്യ, ഐശ്വര്യം, വിനയം, എന്നിവയ്ക്കുമെല്ലാം, സാധാരണക്കാർക്ക് മാനസിക-ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ പ്രാപ്യമാംവിധം ജ്ഞിതമാർ രൂപകൽപന നൽകി. വിദ്യയും - ശക്തിയും-സമ്പത്തും ഒരേവ്യക്തിയിൽ കാണുന്നത് സർവ്വസാധാരണമല്ല. അവ പരസ്പരം ഒരുമിച്ചുചേരില്ല എന്നത് കഥാരൂപത്തിൽ നമ്മെ കഥകളിലൂടെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.
79. ഈശ്വരന്റെ ഭാഗമായ മനുഷ്യനെ അവതാരങ്ങളായി (താഴെക്ക് ഇറങ്ങിവന്ന ജ്യോതിരൂപങ്ങൾ) ഉയർത്തി ഓരോവ്യക്തിയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും ചെയ്തിരിക്കേണ്ടതും എന്തെല്ലാമാണെന്ന് പ്രത്യക്ഷമായി കാണിക്കുന്നു. അവതാരവും മര്യാദാപുരുഷനുമായ ശ്രീരാമന്റെ ജീവിത സന്ദേശത്തിലൂടെ ശ്രീരാമചരിത്രത്തിലൂടെ നമ്മുടെ

പുർവ്വിക ഋഷിവര്യന്മാർ ചെയ്തത്. അതാണ് മനുഷ്യനായ രാമനെ വാല്മീകി രാമായണത്തിലൂടെയും, ഈശ്വരനായ അവതാരത്തെ അദ്ധ്യാത്മരാമായണം എന്ന പുരാണ ഭാഗത്തിലൂടെയും വിവരിച്ചു. അതുപോലെ മനുഷ്യനായ ശ്രീകൃഷ്ണനെ പുരാണമായ ശ്രീമദ് ഭാഗവതത്തിലൂടെയും വിവരിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യനന്മയുടെ പന്മാ വുകൾ കർമ്മ-ധർമ്മ-ഉപദേശത്തിലൂടെ ജനഹൃദങ്ങളിലെത്തിക്കുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ഇത്രയുമാണ് ഭാരതീയ ഈശ്വരസങ്കല്പ ജ്ഞാനത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തം.

IV. സനാതന ധർമ്മാടിസ്ഥാനങ്ങളായ ആചാരങ്ങൾ

80. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി സനാതനധർമ്മത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന എല്ലാ ധർമ്മികമൂല്യങ്ങളും സമൂഹത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നത് ആചാരങ്ങളിലൂടെയായിരുന്നു. ശാരീരികവും മാനസികവും കൂടുംബപരവും, സാമൂഹികവും, രാഷ്ട്രപരവുമായ ശാശ്വതനന്മകൾ പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്ന ആചാരങ്ങളെ സദാചാരങ്ങൾ എന്നു നാം നിർവചിച്ചു. ഇന്നത്തെ ചുറ്റുപാടുകൾക്കും, ജനങ്ങൾക്കും ആവശ്യമില്ലാത്തതും, (പണ്ട് ഒരുപക്ഷേ പ്രയോജനപ്പെട്ടിരുന്നിരിക്കാം) ശാശ്വതനന്മയുടെ അംശമില്ലാത്തതുമായ ആചാരങ്ങളെ നാം അനാചാരങ്ങൾ എന്നു വ്യക്തമാക്കി. താൽക്കാലികമായി നന്മകളുണ്ടെങ്കിൽപോലും, ശാശ്വതതിന്മകളുള്ളതായ ആചാരങ്ങളെ നാം ദുരാചാരങ്ങൾ എന്നു വിളിച്ചു. ദുരാചാരങ്ങളെയകറ്റാൻ കാലാകാലം ജൈനനും, ബുദ്ധനും, ചാർവാകനും, ശങ്കരനും, മാധ്യാചാര്യരും നാരായണഗുരുദേവനും.... അവതരിച്ചു.
81. അതിരാവിലെ ഉണരുക, ഭൂമിയെ വന്ദിക്കുക, കൂളിക്കുക, സൂര്യനമസ്കാരം ചെയ്യുക, ക്ഷേത്രദർശനം നടത്തുക, ആൽപ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കുക, ഭക്ഷണത്തിനുമുമ്പ് കൈകാൽ കഴുകുക, സന്ധ്യാഹാരം കഴിക്കുക, വ്രതം അനുഷ്ഠിയ്ക്കുക. പലകയിലിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കുക. വടക്കോട്ട് തലവച്ച് കിടക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കുക. കിടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പ്രാർത്ഥിക്കുക ഇവയെല്ലാം ശാരീരികനന്മയ്ക്കും, ആയുരാരോഗ്യത്തിനും ആവശ്യമായ സദാചാരങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ചിലതുമാത്രമാണ്.
82. രാവിലെ കൂളികഴിഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുക, കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുക, പുരാണകഥകൾ കേൾക്കുക, നല്ലവരുമായി സംസാരിക്കുക, സുഹൃദ്ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക, ഗുരുക്കന്മാരെ വണങ്ങുക. ഇവയെല്ലാം മാനസികനന്മയ്ക്ക് ഉതകുന്ന ഭാരതീയ ആചാരങ്ങളാണ്.

83. മാതാപിതാക്കളെ വന്ദിക്കുക, മുത്തച്ഛന്മാരിൽ നിന്നുമെല്ലാം നന്മകളുടെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കുക. ഒരുമിച്ചിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക, ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ചെയ്യുക. മാതൃദേവോ ഭവ, പിതൃദേവോഭവ, ആചാര്യദേവോഭവ, അതിഥിദേവോഭവ എന്ന സന്ദേശം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുക. അച്ഛനമ്മമാരെ ജീവിതാന്ത്യം വരെ ശുശ്രൂഷിക്കുക, അവരോടുള്ള ആദരവും സ്നേഹവും അടുത്തതലമുറയ്ക്ക് മനസ്സിലാകുംവിധം മരണസമയത്തും അതിനുശേഷമുള്ള അന്ത്യകർമ്മങ്ങൾ സശ്രദ്ധം നടത്തുക. ഇവയെല്ലാം കൂടുംബബന്ധങ്ങളുറപ്പിക്കുന്ന സദാചാരങ്ങളാണ്. കർക്കിടകത്തിലെ പിതൃബലി നമ്മെ നാമാക്കിയ പൂർവ്വപിതാമഹന്മാരെ സ്മരിക്കേണ്ട ഒരു ദിവസമാണ്.
84. രാഷ്ട്രത്തിലെ വിവിധ നദികൾ, പർവ്വതങ്ങൾ വീരപുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീരത്നങ്ങൾ, നഗരങ്ങൾ ഇവയെ പ്രഭാതത്തിൽ സ്മരിക്കുന്ന ആചാരം ഭാരതമെന്നത് ഒറ്റരാഷ്ട്രമായിരുന്നു, അതപ്രകാരം തന്നെ യണെന്നബോധം നമ്മിലുണ്ടാക്കുന്ന ദേശീയ ആചാരമാണ്.
85. ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാർ, കാശി-ഗയ-പ്രയാഗ-കൈലസം എന്നിവിടങ്ങളിലേക്കും ഉത്തരേന്ത്യക്കാർ കന്യാകുമാരി, രാമേശ്വരം എന്നിവിടങ്ങളിലേയ്ക്ക്, തീർത്ഥയാത്രയും പിതൃകർമ്മത്തിനുമായി യാത്ര തിരിക്കുന്നതിന്റെ ആചാരലക്ഷ്യം ദേശീയോദ്ഗ്രഥനം എന്ന ജനങ്ങളുടെ ഒത്തുചേരലാണ്. കേരളത്തിൽ പണ്ടുനടന്ന മഹാമാഘം എന്ന മാമാങ്കവും, ഗംഗാതീരത്തെ കുండമേളയും കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ ഒത്തുചേർന്ന് ഭാരതം ഒന്നാണ് എന്ന് അനുഭവത്തിലൂടെ അറിയിക്കുന്ന ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളാണ്.
86. ക്ഷേത്രോത്സവങ്ങൾ, ദീപാവലി, ഓണം, ഹോളി, നവരാത്രി, വിഷു എന്നീ ആഘോഷങ്ങളെല്ലാം ജനസമൂഹങ്ങൾക്ക്, ദേശീയ വീക്ഷണത്തിലൂടെ നാം ഒന്നാണ് എന്ന് തോന്നിയ്ക്കുന്ന ആഘോഷങ്ങളാണ്. ഭാരതീയ ആഘോഷങ്ങളെല്ലാം ചന്ദ്ര-സൂര്യ-ജ്യോതിർഗോളങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ അവയെ ശാസ്ത്രീയമാക്കുന്നു. രാമനവമി, ദുർഗാഷ്ടമി, മേഷസംക്രാന്തി, ജന്മാഷ്ടമി, വിനായകചതുർത്ഥി, വാവുപുജ, മകരപൊങ്കൽ..... (ഇതിൽ നവമി, അഷ്ടമി, സംക്രാന്തി, അഷ്ടമി, ചതുർത്ഥി, വാവ്, മകരം എന്നിവ ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥാനവും സൂര്യസ്ഥിതിയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്.)
87. ജന്മദിനത്തിന് മെഴുകുതിരി ഊതിക്കൊടുത്തുനന്നതും, ശരീരത്തിൽ ശുദ്ധം തറയ്ക്കുന്നതും, തീക്കണലിൽ നടക്കുന്നതും, ദീപാവലിയ്ക്ക്

ആട്ടിറച്ചി കഴിക്കുന്നതും, ഓണത്തിന് ബീഫും റൊട്ടിയും കഴിയ്ക്കുന്നതും, പുരോഗമനവാദികളെന്നു പറയുന്നവർ ഭരിക്കുന്ന ബംഗാളിന്റെ തലസ്ഥാനത്തിലുള്ള കൽക്കട്ടാകാളിയ്ക്ക് ഈ ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽപ്പോലും ആടിനെ അറുക്കുന്നതും, അവിട്ടം-ചതയം തുടങ്ങി അഞ്ചുനാളുകളിൽ ആരെങ്കിലും മരിച്ചാൽ അഞ്ചുമരണമുണ്ടാകുമെന്ന് ധരിച്ച് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതും, വെളിച്ചപ്പാടുകൾ തുള്ളിതലവെട്ടിപ്പൊളിക്കുന്നതും, പവിത്രമായ ക്ഷേത്രത്തിൽ തെറിപ്പാട്ടു പാടുന്നതും..... ദുരാചാരമാണ്. അന്ധവിശ്വാസമാണ്. ഇവയിൽ നിന്നും ശാരീരികമോ, മാനസികമോ, കൂടുംബപരമോ രാഷ്ട്രപരമോ ആയ ഒരു നന്മയും ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്നതുതന്നെയാണ് അതിനുകാരണം.

V. ഭാരതീയരുടെ ശാസ്ത്രവും ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണവും

88. ചോദ്യം ചെയ്യാതെ വിശ്വസിക്കുവാനോ, എന്നെമാത്രം ആരാധിയ്ക്കുവാനോ എന്നെമാത്രം ഭയപ്പെട്ടനുസരിക്കുവാനോ, മറ്റൊരാളെ-ധർമ്മ-വിശ്വാസ-ആചാരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഞാൻ പറയുന്നതും, കൽപ്പിയ്ക്കുന്നതും മാത്രം ശരിയെന്നോ ഭാരതീയ ഋഷിവര്യന്മാരോ അവതാരങ്ങളോ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടില്ല.
89. ശാസ്ത്രമാണ് പ്രമാണമെന്നും, അനുഭവം കൊണ്ടു പഠിച്ചതും നന്മകൾ അറിഞ്ഞതുമാണ് അനുശാസിക്കേണ്ടതെന്നും, നിരന്തരം പരീക്ഷിച്ചതിനു ശേഷമേ പ്രയോഗിയ്ക്കാവൂ എന്ന ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ ഉപദേശം മഹത്തരമാണെന്നും, അച്ഛൻ കൂഴിച്ച കിണറിൽ ഇപ്പോൾ ഉപ്പുവെള്ളമാണെങ്കിൽ, അച്ഛനോട് ആദരവുകാണിക്കാൻ ഉപ്പുവെള്ളം കുടിക്കേണ്ടതില്ല എന്നും പറഞ്ഞ ദേശത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ശാസ്ത്രീയ വീക്ഷണം.
90. ഈശ്വരവിശ്വാസിയോ, നിരീശ്വരവാദിയോ, ശാസ്ത്രീയവാദിയോ ആത്മീയവാദിയോ, ക്ഷേത്രത്തിൽ ദർശനം നടത്തുന്നവനോ ഒരിയ്കലും ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകാത്തവനോ.... ഇവർക്കെല്ലാം അവനവന്റെ യുക്തംപോലെ ജീവിയ്ക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം തരുന്ന ഒരു ഒരു ധർമ്മമാണ് സനാതനധർമ്മം. മറ്റൊരുധർമ്മത്തിനും അവകാശപ്പെടാൻ പറ്റാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം വ്യക്തിയ്ക്ക് സനാതനധർമ്മം നൽകുന്നു.
91. അറിവും, വൈരാഗ്യവും (detachment) ഉണ്ടാകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണെന്നും പുരാണത്തിലുള്ളത് കണ്ണുമടച്ച് വിശ്വസിക്കേണ്ട

തില്ലെന്നും പുരാണരചയിതാക്കൾതന്നെ എഴുതിയ ദേശമാണ് ഭാരതം. ഭഗവദ്ഗീത മുഴുവനും ഉപദേശിച്ച് വിമർശനബുദ്ധ്യാവിശകലനം ചെയ്തുമാത്രം സ്വീകരിച്ചാൽമതി എന്നുപദേശിച്ച ശ്രീകൃഷ്ണൻ ജന്മം നൽകിയതും നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയാണ്.

92. നന്മകൾ കേൾക്കുമാറാകട്ടെ, നന്മകൾ കാണുമാറാകട്ടെ, നന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഈശ്വരാനുഗ്രഹമുണ്ടാകട്ടെ. വിദേഷമുണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. നന്മയുടെ സന്ദേശങ്ങൾ ലോകത്തിലെല്ലായിടത്തു നിന്നും ഞങ്ങളിലേക്കൊഴുകട്ടെ എന്നും പ്രാർത്ഥിച്ച ദേശവാസികളാണ് നാം. ഒരുമിച്ച് വർത്തിക്കാം, ഒരുമിച്ച് ഭൂജിക്കാം, ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാം അതിലൂടെ തേജസ്സുറ്റവരാകാം എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചവർ.
93. ജ്യോതിർഗോളങ്ങളുടെ ചലനം, ഭ്രമണം, ഗുരുത്വം, സഞ്ചാരപഥം, വേഗത, ചെരിവ്, രാശി, വ്യാസം, ഇവയെല്ലാം കൃത്യമായി ഗണിച്ചവർ | വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഗ്രഹണം ഗണിച്ചെഴുതി രാജസന്നിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷമായി തെളിയിച്ച് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചൈതന്യവിജ്ഞാനം പകർന്നവരാണ് നാം.
94. ന്യൂട്ടന്റെയും, കെൽവിന്റെയും, ഡീമോയ്വറുടേയും, ടൈക്കോ ബ്രാഹിയുടെയും, കോപ്പർനിക്കസ്സിന്റെയും, ഗലീലിയോയുടെയും... സിദ്ധാന്തങ്ങളും, തിയറങ്ങളും, തത്വങ്ങൾ ഗഹനമായ ഗണിതജ്ഞാനത്തോടെ, ഈ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരേക്കാൾ നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് എഴുതിത്തെളിയിച്ചവരുടെ പിൻതലമുറക്കാരാണ് നാം.
95. ലോഹവും ലോഹസങ്കരങ്ങളും, സംയുക്തങ്ങളും ഒരേ സാങ്കേതികവിദ്യയുപയോഗിച്ച് രാജസ്ഥാനിലും, ഉത്തർപ്രദേശിലും, ബംഗാളിലും തമിഴ്നാട്ടിലും കർണാടകത്തിലും മുവായിരം വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് നിർമ്മിച്ചവരാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാമഹന്മാർ. ഒന്നായ ഭാരതത്തിലെമ്പാടും ഉപയോഗിച്ച സാങ്കേതികവിദ്യകളും ഒന്നായിരുന്നു.
96. ഔഷധത്തിനും-വിഷത്തിനും, വൈദ്യനും-രോഗിക്കും, ആരോഗ്യത്തിനും ആധിക്കും-വ്യാധിക്കും, അത്യാധുനിക ശാസ്ത്രം അംഗീകരിച്ച അതേ നിർവ്വചനം സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് നൽകിയ ചരകനും സൂശ്രുതനും നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയാണ് ജന്മം നൽകിയത്. പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറിയും, സസ്യങ്ങളിലെ ഗ്രാഫ്റ്റിങ്ങും കൈവിരൽത്തുമ്പിൽ കൊണ്ടുനടന്നവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ നോക്കിയാണ് ഗ്രീക്കുകാരായ പ്ലൈനിയും, ഹിപ്പോക്രേറ്റും പുസ്തകങ്ങളെഴുതി ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാക്കന്മാരായത്.

97. ആറ്റത്തിനെ നിർവ്വചിച്ച്, പ്രകാശത്തിന്റെ വേഗത ഗണിച്ച്, ശബ്ദത്തിന്റെ തരംഗ സ്വഭാവം വർണ്ണിച്ച്, കാന്തങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വിവരിച്ച്, സൂര്യരശ്മിയ്ക്ക് ഏഴുനിറങ്ങളുണ്ടെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച്, ഐസ്‌വെള്ളം വിത്തിലൊഴിച്ചാൽ വിത്ത് പെട്ടെന്ന് മുളയ്ക്കുമെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചതുപോലെ ആയിരക്കണക്കിന് ആധുനികശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾക്ക് രൂപവും തെളിവും അവർ നിരത്തിയിരുന്നു. ശാസ്ത്രസത്യങ്ങളും തത്വങ്ങളും അവരുടെ വിരൽത്തുമ്പിലായിരുന്നു.
98. കരിങ്കല്ല്പിന്നെ കൈസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ട് മാത്രം രൂപകൽപന ചെയ്ത് കൊത്തിയെടുത്ത് ഉത്തുംഗ ഗോപുരങ്ങളും സംഗീതമുദിക്കുന്ന മണ്ഡപങ്ങളും, വ്യാളികളും, ഗൃഹാക്ഷേത്രങ്ങളും, ബിംബങ്ങളും, നിർമ്മിച്ച് കാലത്തിന്റെ കൈകൾക്ക് തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കാൻ പറ്റാത്ത ചിദംബരവും, ശുചീന്ദ്രവും, കുംഭകോണ-കാഞ്ചീപുരം, തഞ്ചാവൂർ ക്ഷേത്രങ്ങളാക്കിത്തീർത്തവയായിരുന്നു നമ്മുടെ മുൻതലമുറക്കാർ.
99. ഒരു സൈനികനേയും അയക്കാതെ, ഒരായുധത്തിന്റെ ബലവും കാണിക്കാതെ, അധർമ്മത്തിനെതിരെമാത്രം പോരാടി, സത്യവും, ധർമ്മവും, നീതിയും, ന്യായവും, അഹിംസയും പരിപാലിച്ച് ധർമ്മാർത്ഥ കാര്യങ്ങളിലൂടെ ജീവിതം സംതൃപ്തമായി പൂർത്തീകരിച്ച് നരസേവനാരായണ സേവയാക്കി, സർവചരാചരങ്ങളേയും ഒരേകൂടുംബത്തിന്റെ അംഗങ്ങളായി കണ്ട്, ഈ ഭൂമിതന്നെ കൂടുംബമായി വർണിച്ച്, ഉള്ളവരിലും, ഇല്ലാത്തവരിലും പെടാതെ ഉണ്ടായിട്ടു വേണ്ടാത്തവരായിത്തീർന്ന്, സ്വയം സുഖഭോഗവസ്തുക്കൾ ത്യജിക്കുന്നത് ധർമ്മത്തിന്റെ ഭാഗമായി കണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ രാഷ്ട്രമാണിത്.
100. മുഹമ്മദ്ഗസ്നിയും, ഗോറിയും, ടൈമൂറും, ബാബറും, ലോദി-അടിമ-തുഗ്ലക്-മുഗള-വംശജരും, മംഗോളിയ, ഡച്ച്, പോർച്ചുഗീസ്, ഫ്രഞ്ച്, സ്പെയിൻകാരും, അവസാനം ഇംഗ്ലീഷുകാരും ആയിരത്തിമൂന്നുറ്റി നാൽപ്പതുവർഷങ്ങൾ ചവുട്ടി മെതിച്ചിട്ടും മരിക്കാതെ നശിക്കാതെ തളരാതെ തലകുനിക്കാതെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ധർമ്മം! അതാണ് സനാതനധർമ്മം.
101. വേദവ്യാസന്റെയും, വിശ്വാമിത്രന്റെയും, ഭരദ്വാജന്റെയും, യജ്ഞവൽക്യന്റെയും, ആപസ്തംബന്റെയും, വാത്മീകിയുടേയും, ഋഷ്യശൃംഗന്റെയും, കണാദന്റെയും പതഞ്ജലിയുടേയും ചരകന്റെയും സുശ്രുതന്റെയും, ശങ്കരാചാര്യരുടേയും, മാധവാചാര്യരുടേയും, നാരായണഗുരുദേവന്റെയും, വിവേകാനന്ദന്റെയും, വിദ്യാധിരാജ

സ്വാമിയുടേയും ... പിൻതലമുറക്കാരെ സംരക്ഷിച്ചുപോന്നത് ഈ സനാതനധർമ്മമാണ്. ഇവർ സംരക്ഷിച്ചതും നവീകരിച്ചതും തിളക്കമാർന്നതാക്കിയതും ഈ സനാതനധർമ്മത്തെയാണ്.

ഒരു പതിനായിരം വർഷക്കാലം ഭൂമുഖത്ത് നിലനിന്ന ഈ ധർമ്മം സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണ്. എന്റേയും നിങ്ങളുടെയും നമ്മളുടെയും കർത്തവ്യം !

നിമിഷം ജലിതം ശ്രേയം ന തു യുമയിതും ചിരം

ഒരു നിമിഷം മാത്രം ജീവിച്ചാലും ജലിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുക.

സ്ഥിരമായി പുകഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ജീവിതം വ്യർത്ഥമാണ്.

മതപരിവർത്തനത്തിന്റേയും, വിദേശ ഇസത്തിന്റേയും രാഷ്ട്രീയ മുതലെടുപ്പിന്റേയും പ്രഹരമേൽക്കുന്നത് ഇന്ന് സനാതന ധർമ്മം മാത്രമാണ്. ഒരു നിമിഷം ചിന്തിക്കുക! കഴിഞ്ഞ തലമുറ നമ്മെ ഏൽപ്പിച്ച പ്രഭാപുരിതമായ ജ്വാല അടുത്തതലമുറക്ക് കൈമാറേണ്ടതല്ലേ! നമ്മൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു ! എന്തു ചെയ്യണം !

ആയിരത്തിനാനൂറ് വർഷത്തെ വിദേശാക്രമണ
 ത്തിലും അടിമത്തത്തിലും ഭാരതത്തിൽ നശിപ്പി
 ക്കപ്പെട്ടത് നമ്മുടെ പൈതൃകത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ
 പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളു
 മായിരുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിന് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
 അഗ്നിക്കിരയാക്കുകയോ വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക്
 കടത്തുകയോ ചെയ്തു. പതിനായിരക്കണക്കിന്
 വിഗ്രഹങ്ങൾ തച്ചുടച്ച് ക്ഷേത്രങ്ങൾ നിലംപരിശാക്കി.
 ഈ ചരിത്രം വസ്തുതാപരമായി നാം പഠിച്ചില്ല. ഈ
 ആയിരത്തിനാനൂറ് വർഷങ്ങളിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട
 തിന്നേക്കാൾ മഹത്തായ ഒന്നിനെ 1947 ആഗസ്റ്റ് 14-ാം
 തീയതി അർദ്ധരാത്രിക്കുശേഷം നാം നശിപ്പിച്ചു,
 ഇന്നും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. “നമ്മുടെ
 ഭാരതത്തിന്റെ സത്യസന്ധമായ പൈതൃകം
 പഠിക്കുവാനുള്ള മാനസികാവസ്ഥ” അതിനെ കഴിഞ്ഞ
 54 വർഷങ്ങളായി ഭാരതീയരുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും നാം
 തുടച്ചു നീക്കി. നമ്മെ ഭരിച്ച വിദേശികളും
 സ്വദേശികളും ചെയ്തത് ഒരേകാര്യം! ഇനിയൊന്നു
 ചിന്തിക്കാം. നമുക്ക് സ്വയം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ
 സാധിക്കുമോ എന്ന്. ഇവിടത്തെ എല്ലാ
 മതക്കാരുടെയും രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെയും പൈതൃകം
 ഒന്നുതന്നെയാണ്. അത് സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ
 മൂല്യവത്തായ സംസ്കൃതിയാണ്. നമുക്ക് പഠിക്കാം
 പഠിപ്പിക്കാം, പ്രചരിപ്പിക്കാം..... സത്യസന്ധമായി.....
 ശാസ്ത്രീയമായി